

DIN
TĂINELE VIETII
ȘI ALE
UNIVERSULUI

- 5 **Închinare**
7 **Precuvântare**

CARTEA I

- 12 **Existenta lumilor invizibile**
18 **Corpul fizic al omului**
19 Trupul
25 Corpul vital
33 Centrele de activitate ale corpului vital
47 **Corpul planetar sau terestrian al omului**
52 Funcțiile corpului planetar
60 **Corpul solar și corpul mental al omului**
71 **Moartea**
78 Actul morții
101 Concluzii
103 **Judecata, viața și ocupația duhului**
103 Judecata duhului
106 Viața duhului în spațiu
111 Ocupația duhului în spațiu
120 **Reîntruparea**
134 Argumente aduse în sprijinul legii reîntrupării
143 Probele reîntrupării
152 Procesul reîntrupării
170 Regresie hipnotică
177 **Destinul omului**
178 Influența gândurilor, dorințelor și faptelor în formarea destinului
192 Destinul colectiv
196 Când își termină omul existența terestră?

CARTEA a II-a

- 201 **Comunicări din Cer**
201 Se cere tăcere inițiatului
204 Pământul este scena, iar oamenii sunt actorii
205 Cerul trebuie să aibă legături cu omenirea trupească
208 Omul evoluează pe mai multe planete și sisteme solare
211 Combinarea fluidelor
217 Totul a provenit din concentrarea fluidului primordial
219 Materializarea din Tibet
221 Omul a trecut prin trei faze în existența sa pe Pământ
224 Duhul își construiește viitorul sistem cerebral conform destinului său
228 Duhul nu mai revine pe urmele evoluției sale
231 Trecutul și viitorul
233 Fiecare om are un veghetor
235 Visul
238 Idei despre creație

- 241 Ierarhia cerească
- 244 De ce a venit pe Pământ marele Guvernator solar
- 246 Combinarea și asimilarea fluidelor
- 248 Evoluția duhurilor planetare
- 249 Din ce este format un fluid
- 252 Pretutindenii există viață, deoarece pretutindenii există materie vie
- 255 Evoluția de la piatră la om
- 259 Cititorii gândurilor
- 261 Fotografierea entităților spirituale
- 262 Omul trupesc este instrumentul entităților spirituale
- 264 Cauza activității
- 266 Copilăria duhului
- 268 Opera materializărilor
- 273 Producerea sunetelor și a vorbirii directe a duhurilor
- 278 Păzirea legilor aduce fericire, încălcarea lor - nefericire
- 280 Templul științei cerești
- 283 Este posibilă evoluția entității spirituale în Cer, fără să se întrupeze?
- 286 Duhul-copil
- 289 Rugăciunea poate înlătura legea divină?
- 290 Iartă greșeala semenului tău!
- 291 Despre timp și spațiu
- 294 Văzul, auzul și simțul duhului
- 296 Scânteia divină este o unitate indivizibilă
- 297 Crearea premergătorilor duhurilor
- 299 Înștiințarea Tatălui divin despre tot ce se petrece în cosmos
- 301 Forvispiile
- 302 Forvispiile și duhurile s-ar putea vedea
- 304 Cei trei Guvernatori
- 305 Conducerea Pământului
- 308 Lumea spațială a Pământului
- 311 Botezul și cordonul fericirii
- 318 Judecata și pedeapsa
- 320 Omul trupesc este instrumentul de studiu al duhurilor cerești
- 324 Lucrarea Sfintei Treimi
- 325 Acțiunea duhurilor
- 328 Moartea spațială
- 330 Gândirea
- 330 Ocupațiile duhurilor întrupate
- 333 Crearea duhului
- 336 Rolul dreptașului, stângaciului și al celui-de-creștet
- 339 Conducerea popoarelor
- 343 Adevărul își are gradele lui
- 344 Evoluția ideilor
- 348 Cauza și efectul corespunzător
- 350 Urmările încălcării legilor cerești
- 352 Formarea inițiatului
- 354 Ideile sunt forțe

- 357 Despre fluide
359 Știința Cerului
361 Luna. Plecarea din acest sistem
364 Suferința este pârgăia evoluției
367 Evoluția se face în grupuri
369 Cosmosul - creația
372 Mișcarea și viața soarelui
375 Constituția soarelui
376 Sfera divină
380 Duhul uman trece prin mai multe feluri de întrupări
381 Revenim la Sfera divină
384 Plecarea duhurilor de pe planeta noastră
386 Atractivul și electrivul - magnetismul și electricitatea
391 Duhul cu cele șapte învelișuri
394 Există specializare și în Cer
396 Activitatea divinului Tată central
401 Diferite categorii de eteruri
405 Eterul magnetic
408 Școala duhului se face prin memorare
411 Legea fizică și legea morală
413 Liberul arbitru
416 Două forțe concură la evoluția entității spirituale
418 Mecanismul gândirii
423 Omul e un mic univers
426 Cele mai bune lecții sunt câștigate prin dureri
431 Visele
435 Asocierile spațiale
439 Activitatea duhului este înscrisă în el
440 Să slăvim pe unicul Tată divin
443 Gradele spirituale se dau din planetă în planetă
447 Cele trei mari acte ale vieții umane
450 Îmbrăcarea duhului cu șapte învelișuri
453 Civilizațiile de altădată - Potopul
457 Pregătirea pentru plecare
459 Progresul e continuu, dar în valuri
461 Cele trei categorii de duhuri
464 Soarele - Razele cosmice
468 Lumina și căldura de la suprafața pământului
471 Spațiile sunt pline de unde-gânduri
474 Intuiția
477 Trecerea materiei prime prin starea fluidică, gazoasă, lichidă și solidă
480 Ierarhia duhurilor planetei noastre
483 Ideea este o ființă
486 Adevărul deplin și adevărul redus
489 Crearea plantelor, animalelor și omului
493 Ierarhia în lumea duhurilor albe
495 Mănuirea fluidelor

- 493 Intâi a fost creația fluidică, apoi cea solidă
502 Propagarea Adevărului
503 Forma corpurilor cerești
504 Duhul pleacă neștiutor de la Centru și se înapoiază în glorie spirituală
506 Știința revelată va lumina lumea
507 Totul evoluează
512 Formarea Sferei divine
518 Reîntruparea este un examen necesar colectivității
519 Construirea mineralelor, vegetalelor, animalelor și a omului
522 Creația Centrului
525 Evoluția se face individual, dar și în colectiv
527 Ciclurile evolutive
530 Totul s-a născut din particule haotice
532 Apariția omului pe pământ
533 În esența sa, duhul este format din trei particule
538 Lumile se conduc prin puterea sugestiei
540 Particule vii *alfa, beta și gama*
544 În Cer se face teorie, iar pe pământ - aplicarea teoriei cerești
547 Orice duh transmite și recepționează idei
550 Sfera divină și familia umană
552 Boala duhului
559 Creatorii centrali
561 Tatăl periferic
565 Enunțurile Tatălui, Fiului și Sfântului Duh
578 Cele trei zone ale Gloriosului periferic
580 Totul trăiește în sânul Tatălui
582 Gloriile spirituale ale unicului Tată divin
- 585 **Ultimul meu cuvânt**

EXISTENȚA LUMILOR INVIZIBILE

De mult, în timpurile îndepărtate, marii inițiați comunicau discipolilor Adevărul. Azi, marile Lumini ale lumii spirituale comunică celor chemați Adevărul. Astfel aflăm că în natura înconjurătoare există o diversitate de materii eterice, de diferite grade, a căror finețe este atât de mare, încât simțurile fizice nu sunt în stare să ni le reveleze. Aceste materii sunt animate de unde vibratorii, diferite de cele care animă materia vizibilă, tangibilă, în sânul lor existând o infinitate de viețuitoare, de aceeași compoziție cu mediul unde trăiesc.

Aceste afirmații, ca și multe altele, sunt primite azi de lumea savantă cu neîncredere, ba chiar cu ironie, invocând întrebarea: „De ce nu se poate proba existența acestor materii și forțe, de ce nu pot fi văzute, auzite și pipăite de toți oamenii?”

Răspunsul la această întrebare este următorul: Lumile hiperfizice, cu materiile și forțele lor, nu pot fi văzute și simțite, nu se poate lua cunoștință de existența lor, pentru că oamenii nu dispun deocamdată decât de organele de simț necesare percepției lumii fizice.

Este adevărat că omul are în ființa sa – pe lângă organele de simț fizice – și organe de simț impresionabile de prezența materiilor invizibile și a entităților spirituale viețuitoare în mediile hiperfizice, dar aceste simțuri dorm, stau latente în ființa noastră. Numai când aceste simțuri superioare vor fi puse în activitate, când vor fi chemate la viață, omul va deveni un medium între Cer și pământ. Din acel moment el va auzi, simți și vedea materii și ființe animate de alte forțe decât cele fizice.

Cu alte cuvinte, lumea hiperfizică este pentru om la fel cum este lumea culorilor pentru omul născut orb. El va auzi sunetele, va simți cald sau rece, va pipăi lucrurile moi sau tari din lumea fizică, dar nu va avea nicio idee despre ceea ce înseamnă roșu, albastru sau verde. Minte sa nu are posibilitatea să definească peisajele, perspectivele și culorile, deoarece nu a avut niciodată un organ capabil de a primi vibrațiile luminii, care, sosind pe scoarța cerebrală, se transformă în noțiuni de culori și forme. În mintea orbului din naștere, lumea vizibilă de către un om sănătos nu provoacă nicio noțiune corespunzătoare; însă, cu toate că nu o vede, ea există.

Faptul că cea mai mare parte din omenire nu vede ființele, materiile din lumile hiperfizice, nu este un argument că ele nu există. Dacă printr-o „minune” sau operație, orbul din naștere ar dobândi vederea, la început n-ar pricepe nimic, ar rămâne uluit, dar treptat, făcându-și educația vizuală a imaginilor sosite pe cortex, ajunge să ia pe deplin cunoștință și de acest domeniu necunoscut lui până atunci.

La fel s-ar întâmpla cu oricare dintre oamenii care dobândesc vederea spirituală. Dacă grație unor evenimente neprevăzute, unei educații sau practici speciale, omul ajunge să-și dezvolte simțurile superioare ale lumilor suprafizice, ar vedea forme și ar auzi sunete neinteligibile la început, dai încetul cu încetul, obișnuindu-se cu ele, le va înțelege și distinge unele de altele.

Pentru cunoașterea acestei lumi invizibile se cer ani de zile de observații și o continuă educație. Se petrece același fenomen ca în lumea fizică. Toți oamenii au ochi; cei sănătoși văd lucrurile și ființele, dar oare toți cunosc natura, funcția și rostul lor în angrenajul universului? Sunt necesari ani de studii pentru a le cunoaște, deosebi și afla rostul în decorul vast al naturii.

Unii oameni afirmă: „Deoarece noi, deocamdată, nu simțim, auzim sau vedem aceste lumi invizibile, înseamnă că nu a sosit timpul să le cunoaștem. Când va veni vremea, se vor dezvolta treptat și simțurile superfizice din noi și atunci le vom cunoaște. La ce bun să ne batem capul cu ele de pe acum? Să terminăm cu deplina cunoaștere a lumii fizice, și apoi omenirea va trece și la cunoașterea lumilor necunoscute”.

Argumentul este puternic în aparență, însă greșit în fond, și iată de ce. Să presupunem că suntem chemați neapărat într-o țară îndepărtată, unde va trebui să trăim mulți ani. Ei bine, se cade să cunoaștem din vreme condițiile în care vom trăi acolo, mediul și influența lui asupra noastră.

Bineînțeles că ajungând acolo, ne vom adapta, vrând-nevrând, aceluia mediu, dar oare nu este mai bine să cunoaștem din vreme noile condiții și să ne pregătim pentru ele? Evident că da.

Așa fiind, nu numai că nu este de prisos, dar chiar se impune să cunoaștem lumile invizibile, deoarece cunoscându-le din timp vom ști cum să ne comportăm atunci când dezbrăcând haina carnală, trupul, vom pătrunde în aceste lumi, unde ne vom desfășura existența în forme noi de viață. Pregătiți ca atare vom fi scutiți să rătăcim ani și ani în neștiință și să pierdem astfel o vreme îndelungată până să ne obișnuim iarăși cu „noua” noastră patrie spirituală, veche din veșnicia veacurilor fără număr.

În afara acestui motiv esențial, se cade să luăm cunoștință de aceste lumi și pentru faptul că ceea ce vedem pe pământ nu este decât efectul unor cauze aflate în lumea invizibilă. Așa de exemplu: un om simplu constată cum telefonul transmite voci de la un loc la altul, vede cum tramvaiul circulă pe străzi, vede efectul, dar cauza care le pune în funcțiune – electricitatea – nu o vede, nu o cunoaște. Același raport există și între lumea fizică și cea hiperfizică. Noi nu vom ajunge să cunoaștem pe deplin lumea fizică, lumea efectelor, până nu vom avea cunoștințe despre lumea invizibilă, hiperfizică – domeniul cauzelor tuturor fenomenelor, lucrurilor și ființelor vizibile pe pământ.

Ori de câte ori o problemă este complexă prin natura ei, se cade să se vină cu exemple cât mai numeroase. Iată un arhitect decis să proiecteze o casă. Acest om nu va îngrămădi material peste material, fără nicio ordine, fără necesitate și în cantități de prisos. Mai întâi se folosește de gândirea și imaginația sa. Își croiește în minte o formă de casă, cu o anumită distribuție, cu un anumit aspect și dimensiuni. După aceea așterne pe hârtie ceea ce croise mental, și încetul cu încetul, urmărindu-și imaginația, face pe hârtie un plan. După acest plan, începe construcția – realizarea fizică a unei concepții. Cu alte cuvinte, întâi a fost o creație mentală, ideală, apoi a urmat realizarea ei într-o imagine, într-o formă așternută pe hârtie, într-un proiect, și în fine – realizarea ei în lumea fizică, cu material fizic. Ideea aparține Lumii divine; imaginea, planul, aparține lumii astrale; iar construcția fizică aparține lumii fizice.

Casa, opera fizică este trecătoare, pieritoare. Un foc, un cutremur o poate rade de pe suprafața pământului. Proiectul așternut pe hârtie se poate distruge și el, dar

arhitectul are în minte imaginea casei, care nu se va distruge niciodată. Omul fizic, personalitatea creatoare va pieri și ea, dar imaginea, creația sa mentală, va dura în vecii vecilor în lumea invizibilă, unde s-a imprimat ca pe o placă fotografică.

Într-adevăr, universul este plin de o sumă de materii extraeterate, numite fluide¹. Aceste fluide au, printre alte însușiri, calitatea de a fixa pe ele imaginile, ideile emise de oameni, îngeri, supraîngeri și alte entități spirituale. Cu alte cuvinte, în spațiile infinite se găsesc arhivele² naturii, unde se imprimă toate gândurile, evenimentele și sentimentele omenirii, fie întrupate, fie destruate.

Tot ce există pe pământ – aer, apă, munți și câmpii, flora și fauna, totul are influență asupra omului. Dar în afară de influențele lumii vizibile, asupra fiecăruia dintre noi se exercită influențe și mai mari, și mai puternice – influențele lumilor invizibile. Noi suntem, la un moment dat, rezultatul influenței mediului vizibil și invizibil asupra noastră, și al muncii depuse de spirit - stăpânul trupului – potrivit evoluției sale.

Să nu credem că știm tot ce ne înconjoară. Chiar în lumea fizică – tangibilă, vizibilă și cercetată cu simțurile noastre – se petrec o mulțime de fenomene de care rămânem neștiutori, pentru că simțurile noastre mărginite nu ni le fac cunoscute. De exemplu, se află înaintea noastră o statuie.

Undele luminoase căzute pe această formă se reflectă și vin la ochii noștri, de unde sunt transmise la centrul văzului aflat pe cortex, de aici la suflet, și prin intermediul sufletului conștiința noastră, spiritul, traduce aceste vibrații în culoare și formă.

Dar oare cunoaștem noi totul despre această lumină? Nu, și iată de ce. Se știe că lumina ce scaldă cu vibrațiile ei suprafața pământului, vine de la soare. Dacă facem să treacă printr-o prismă o rază de lumină, vom vedea că ea se descompune în mai multe fâșii colorate, care întâlnind un ecran, ne dau spectrul solar, compus din șapte culori: roșu, portocaliu, galben, verde, albastru, indigo și violet. Noi atât vedem cu ochii. Cu toate acestea, adevărul este că fâșia de lumină mai dă naștere, trecând prin prismă, și altor culori, unele înaintea roșului – infraroșu, și altele dincolo de violet – ultraviolet. Într-adevăr, dacă punem o lentilă în dreptul spațiului gol dinaintea roșului și așezăm în focarul acestei lentile o bucată de fosfor, vom vedea că fosforul se aprinde, deoarece razele obscure, invizibile ochiului nostru, trecând prin lentilă, s-au concentrat, s-au manifestat sub formă de căldură, aprinzând fosforul. Prin urmare, înaintea roșului există unde vibratorii producătoare de căldură.

Dacă punem la finele spectrului un paravan și alături de el o placă unsă cu o soluție de cianură de potasiu, vom vedea cum această placă se va lumina sub acțiunea razelor ultraviolete.

Așadar, există în razele soarelui culori infraroșii și ultraviolete, invizibile ochilor noștri, dar sesizabile prin efectele lor.

După cum ochiul nostru nu vede decât între anumite limite, urechea noastră nu aude decât sunetele produse în aer cu o frecvență între 32-36.000 de vibrații pe

¹ Fluidul este o materie formată din particule infinit de mici, de natură electrică sau magnetică. Aceste particule oferă un suport energetic pentru informații mentale și sentimentale organizate în diverși algoritmi. În funcție de gradul evolutiv al vibrațiilor și algoritmilor care animă aceste particule, există o scară infinită de calități ale fluidelor, de la cele inferioare, ce însoțesc pietrele, până la cele superioare, care intră în constituția Divinității.

² Arhiva Akașa (sanscr. - eter, fluid) - Cronica sau memoria spirituală permanentă a tuturor vibrațiilor din univers.

secundă. Or în natura fizică înconjurătoare se produc vibrații de o frecvență mai înaltă de 36.000 Hz și mai joase de 32 Hz; dar urechea noastră nu le percepe, nu le aude, ca și cum n-ar exista.

De aici tragem concluzia că suntem scăldați din toate părțile de vibrații – unele transmise prin aer, altele transmise prin eter – de care însă nu avem cunoștință, pentru că nu deținem organe potrivite recepționării lor.

Așa, de exemplu, electricitatea – ale cărei unde se transmit prin eter – are de la 1.046.000 până la milioane de vibrații pe secundă. Fluidul electric ce se scurge pe firele electrice nu este văzut de ochiul nostru, pentru că vibrațiile sale au o frecvență foarte mare. Dar imediat ce curentul electric întâmpină o rezistență în drumul său – un filament de bec electric – numărul vibrațiilor prin eter scade între 350 de milioane și 760 de milioane de vibrații pe secundă, filamentul devine luminos și ochiul nostru vede lumina.

Până în prezent se cunosc 63 de categorii de vibrații, din care fac parte unele hertziene, unele nancy, unele x, y etc. Dintre acestea, noi nu percepem decât opt categorii, prin urmare avem cunoștință de prea puțin.

Să presupunem că nervul optic n-ar dispune de sensibilitatea dobândită până în prezent; desigur n-am avea nici o cunoștință de lumina soarelui, atmosfera din jurul nostru fiind întunecată. Să presupunem acum că nervul ochiului ar fi impresiabil de undele electrice; în acest caz noi am vedea totul în jurul nostru, grație luminii emise de electronii care ne înconjoară din toate părțile.

Astfel n-ar mai fi pentru noi, nici noapte, nici zi, ci o lumină continuă, atâta vreme cât electronii vor fi mânați mereu în vârtejul infinit de rapid al mișcării lor de rotație și revoluție.

Având în vedere acest principiu, înțelegem facultatea văzului și auzului spiritual a unor persoane numite clarvăzătoare sau lucide.

Cu toții primim vibrații din lumea hiperfizică, dar rămânem nesimțitori la acțiunea lor, deoarece conștiința noastră nu răspunde la influența lor, nu sesizează sosirea lor. Clarvăzătorii, lucizii, primind aceste vibrații, le înțeleg, conștiința lor ia act de prezența lor, și ei văd fenomene, ființe, materii și forțe la a căror descriere rămânem pe gânduri.

Evident că și între lucizi există diferite grade: unii văd binișor, alții bine și alții foarte bine, la fel ca în cazul văzului fizic comun. Pentru acești oameni, vederea în lumea invizibilă este un act involuntar – privesc și văd. Ei pot vedea și cu ochii deschiși și cu ochii închiși, ceea ce denotă o independență între vederea fizică și cea spirituală. Ei văd cartea pe care o au în mână, dar în jurul ei, prin ea și dincolo de ea văd lumea invizibilă.

În această lume, luminoasă prin ea însăși, prin care circulă valuri de materii subtile, se vede o mișcare deosebit de rapidă în toate direcțiile. Prin urmare, lumea invizibilă este și ea materială, animată de numeroase forțe, desfășurate conform unor anumite legi. Aceste materii sunt de diferite densități, formate fiecare din particule eterice de anumite dimensiuni și constituții, materii dispuse unele deasupra altora, conform fineții lor, dar în același timp pătrunzându-se rând pe rând, cele mai fine pe cele mai grosolane, sau cu particule mai mari. Vom descrie aceste materii dispuse în zone diferite, unele deasupra altora, în decursul capitolelor următoare.

În peregrinarea lui pe calea evoluției, timp de mii și milioane de ani, omul abia a ajuns să-și dezvolte inteligența. Grație acestei inteligențe, el face azi descoperiri din ce în ce mai numeroase și mai uimitoare. După scurgerea a mii și mii de ani și veacuri, omul va deveni mai bun și mai înțelept, iubind tot ceea ce-l înconjoară. În fine, când evoluția omenească va fi spre sfârșit, pe lângă o înaltă inteligență și o bunătate îngerească, omul va dobândi puteri deosebite, forțe divine. Atunci se va termina evoluția omenirii pe această planetă. Masa umanității înaintată astfel, ridicată până la termenul final al existenței sale terestre, va trece pe un alt corp ceresc, pentru a-și continua drumul evolutiv infinit, iar cei înapoiți, întârziatii, vor fi trecuți prin intrupări, pe un alt glob, de aceeași natură cu Pământul, ca să-și continue drumul ne-terminat.

Constatăm că evoluția omului necesită multe secole, și totuși fiecare dintre noi poate grăbi sau scurta durata acestei evoluții. Aceasta presupune o metodă specială, o hotărâre nestrămutată, sacrificii mari, adică viața sfinților, a marilor mistici sau a yoghinilor. Prin alimentație și meditație, prin retragerea departe de vârtoarea lumii, prin sfințenia, iubirea și jertfa manifestată pentru tot ce a creat Tatăl și prin rugăciunile lor nesfârșite, acești oameni ajung să-și activeze spiritul, dezvoltă forțele latente ascunse în adâncul lor, se iluminează și dobândesc puteri divine și cunoștințe ignorate de omenire. Din rândul acestor oameni ieșeau savanții de altădată, întemeietorii unei științe vaste, din care s-a oferit omenirii numai atât cât putea pricepe și avea nevoie pentru avansarea ei.

Bietul savant de azi se străduiește să știe ce este eterul, cum este constituit atomul. Se zbate în ipoteze asupra vieții, a constituției lui, dar nu va cunoaște tainele vieții decât în ziua în care își va ilumina ființa printr-o viață morală, corectă, conformă legilor divine – de blândețe și iubire pentru tot ce există în jurul său. Numai atunci spiritul său va lucra puternic prin cuirasa, prin învelișul său trupesc, și va vedea cu ochii spiritului atomul mare cât roata plugului, îi va vedea constituția, va înțelege viața și evoluția ei. Numai atunci când trupul său, când sistemul său cerebral va ajunge să vibreze ca și atomul, savantul modern va ajunge să cunoască mai mult. Atunci nu va mai exista pentru el niciun mister privitor la atom. Va cunoaște rând pe rând toate materiile invizibile, toate forțele ce lucrează asupra lor și toate cauzele fenomenelor petrecute în natură.

Reducând totul la materia fizică și la legile ce o stăpânesc, savantul de azi nu poate, tocmai datorită acestui materialism feroce, să se înalțe în sfere mai înalte, să cunoască materii, legi, forțe și ființe mai subtile, decât cele cunoscute în jurul său din copilărie.

În Antichitate, cei dotați cu inteligență, cei pregătiți de natură, se puneau sub conducerea unui mare preot, sfânt în conduita lui și versat în cunoștințe oculte și ale naturii. Acesta, timp de 20-30 de ani, îi povățuia pe discipoli, le descria și arăta experimental tot ceea ce se referă la om și natură, în tot acest timp discipolii erau ținuți în locuri retrase, în plină natură, feriți de influențele lumii, de gândurile ei josnice, de pornirile ei pătimașe, de influențele ei magnetice. Somnul, alimentația, băile și exercițiile fizice, antrenamentele mentale și rugăciunile, toate erau reprezentate și executate cu scrupulozitate. An de an, se dezvolta în ei vederea în lumea invizibilă și auzul în lumea tăcerii, a celor fără glas.

Când discipolul dobânda aceste două instrumente de cercetare a naturii, dincolo de materia tangibilă și analizabilă, marele guru, inițiat sau preot, începea să-și descrie lumea fizică și lumea hiperfizică. Îi făcea cunoscută matematica, biologia, chimia și așa, rând pe rând, tot ce înconjoară pe om, natura întregă. Odată intrat în stăpânirea lor, trecea la studiul forțelor și a materiilor superfizice, a materiilor eteriforme, a ființelor invizibile ochilor fizici. Când – după ani de zile – își însușea întreg acest domeniu, trecea la cunoașterea originii și a creației universurilor, a vieții și a tuturor ființelor.

După aceea își încheia cariera de discipol cu aflarea celor mai înalte cunoștințe îngăduite unui muritor – noțiuni referitoare la Creatorul lumilor și la atributele Sale.

Din ziua când a reușit să-și înfrâneze simțurile și dorințele, să-și ordoneze gândurile, să respingă influențele semenilor săi, el ieșea în lume, pășea în mijlocul omenirii, devenea la rândul său o mare lumină spirituală.

De acum înainte, cunoscător a ceea ce există pe pământ și în Ceruri, el poate să-și lase trupul pe pat, la umbra unui copac, într-un loc retras, iar împreună cu o parte din sufletul său să iasă și să se îndepărteze de trup, să se ridice în spațiu, ca un nor nevăzut, și acolo să vadă, să cerceteze, să audă și să primească sfaturile marilor Lumiți spirituale, înaltele entități spirituale diriguitoare ale evoluției lucrurilor și ființelor de pe planeta noastră.

În această fază, inițiatul posedă puteri deosebite; poate face ceea ce omul numește „minuni”¹. El se ridică în aer, merge pe suprafața apei, stă în mijlocul flăcărilor, se face invizibil, vindecă boli și face o serie nesfârșită de fapte, pentru că știe să mânuiască toate materiile, cunoaște secretul legilor ce le guvernează, realizând – asemenea unui mic creator – orice dorește. Vai lui dacă o va face din vanitate sau împotriva semenilor săi!

Un asemenea om era privit – cum ar fi privit și azi – ca un supraom, respectat de toți. De la acești inițiați au rămas până în zilele de azi ceea ce se mai cunoaște, ca tradiție, despre lumea superfizică.

CORPUL FIZIC AL OMULUI

Corpul fizic servește spiritului drept instrument prin care observă, învață și se manifestă în lumea fizică. Acest corp este format din materie fizică aflată sub patru stări distincte unele de altele; solidă, lichidă, gazoasă și eterică sau radiantă. Dintre aceste patru stări ale materiei fizice, trei sunt vizibile, tangibile și analizabile, iar a patra – cea eterică – este invizibilă, imposibil de captat și de analizat în laboratoarele actuale. Din această cauză suntem nevoiți să distingem, în corpul nostru fizic, două părți: trupul și corpul eteric.

¹ Anumite fenomene și activități spirituale sunt în mod greșit denumite „minuni” sau „fenomene paranormale”, ele fiind cât se poate de normale. Dacă în urmă cu câteva sute de ani i s-ar fi prezentat omului imaginea unui televizor, el ar fi spus că este vorba de ceva paranormal și cu toate acestea televizorul este azi foarte normal chiar și pentru cei mai neștiutori copii. Mai paranormal este faptul că deși suntem creați de Tatăl și viețuim în creația Sa, ne sustragem mereu de a-l fi recunoscători și de a ne considera adevărații Săi copii.

Trupul¹ este partea cea mai dură a corpului nostru fizic, fiind învelitoarea exterioară a ființei noastre reale, a entității spirituale². Format dintr-un complex de celule orânduite în organe, reunite în sisteme, grupate la rândul lor în diferite aparate³, trupul desfășoară diverse funcții biologice.

¹ Pe parcursul întregii lucrări vom folosi termenul de trup în loc de corp carnal sau corp de carne.

² Entitatea spirituală, spiritul sau duhul este format din scânteia divină învelită de perispirit sau de învelișurile fluidice prin care scânteia divină evoluează în creație.

Cabala împarte omul în trei părți fundamentale:

1. Nefeș - corpul eteric sau principiul vieții ce stă la baza corpului fizic și al existenței concrete.

Nefeș este forța care contribuie la construirea trupului. Cabala ne spune că nefeș se introduce în sămânța bărbatului când se unește cu soția sa. După ce omul, duhul, a părăsit lumea terestră, nefeș înconjoară mormântul său;

2. Ruah - suflu, viață, sufletul format din corpul dorințelor și mentalul concret, este un mediator între nefeș și neșamah. Ruah nu este atât de sensibil la influențele lumii exterioare ca și nefeș și cuprinde personalitatea sau ego-ul. Plutind între activ și pasiv, între interior și exterior, ruah reprezintă legătura dintre spirit și materie, unind în om lumea internă cu cea externă;

3. Neșamah - „arborele vieții”, este spiritul ce cuprinde voința, inteligența și memoria. Este în legătură cu Divinitatea, astfel că ruah și nefeș ajung la Sursa divină prin neșamah. Pătrunzând în neșamah, Divinitatea îi dă viață lui ruah și lui nefeș.

Nefeș și neșamah sunt esențe diferite - ca uleiul și apa - între care nu poate exista o conexiune directă. Din acest motiv este nevoie de un mediator, de ruah, care le unește. Nefeș, ruah și neșamah nu sunt complet distincte și separate ci se interferează asemenea culorilor spectrului, care deși sunt succesive se topesc una în alta. După moartea biologică, nefeș, ruah și neșamah se separă de trup și se înalță fiecare în sfera de unde au venit.

În loc să-și ia energia din Cer, trăind în Divinitate și primind de la Ea în mod constant spiritualitate de care are nevoie, omul își îndreaptă atenția mai mult spre pământ, spre lumea terestră, se afundă tot mai mult în dragostea de sine și în senzualitate, absorbind energie din sufletul pământului. Ca urmare ruah s-a îndepărtat de neșamah și s-a ridicat deasupra acestuia, preluând guvernarea ființei umane. Prin involuție, partea inferioară a lui nefeș, fiind inițial un corp de lumină, a devenit un trup îmbrăcat în piele. În acest fel omul a fost descompus în cele trei părți fundamentale ale alcătuirii sale - spirit, suflet și trup.

³ Organismul uman, trupul, cuprinde:

I. Aparatul de susținere și mișcare, compus din sistemul osos, articular și muscular;

II. Aparatul de transport al materiei, cuprinzând sistemul cardiovascular - cu rol de a vehicula oxigenul și substanțele nutritive spre țesuturi, luând de acolo produsele de dezasimilație, pentru a fi eliminate, și sistemul nervos periferic - cu rolul de a conduce stimulii nervoși;

III. Aparatul de import al materiei, asigurând, prin sistemul respirator, introducerea în organism a oxigenului - respirația, iar prin sistemul digestiv, introducerea hranei - nutriția;

IV. Aparatul de eliminare a materiei, format din sistemul urinar și genital;

V. Aparatul de corelație a organismului, cu rolul de a uni într-o entitate individuală componentele sale:

1. sistemul glandular subdivizat în: a) sistemul hematopoietic, ce reface elementele sanguine și b) sistemul endocrin, cu rol de a produce hormonii, mesagerii chimici de legătură între componentele organismului;

2. sistemul nervos central, numit sistem cerebrospinal sau nevrax, format din măduva spinării și encefal, având rolul de a comanda întreaga organizare individuală, întregind-o ca entitate în mediul extern și intern.

Fiecare celulă este alcătuită din molecule și acestea din atomi. Atomul se comportă în lumea fizică precum o ființă vie, fiind capabil să ducă o viață independentă. Ca orice ființă, atomul are o conștiință proprie, extrem de redusă, dar nu mai puțin reală; formă de conștiință pe care noi, pământenii, nu o putem aprecia.

Până azi s-au descoperit 92 de categorii de atomi, constituind elementele chimice¹ ale lumii fizice. Cum toate organele, toată materia gazoasă, lichidă sau solidă a trupului nostru, sunt formate din asocierea acestor elemente chimice, trupul s-a mai numit și corp chimic.

Pentru a servi cât mai bine spiritului, suntem chemați să procurăm trupului alimente din cele mai apropiate de natură, fără să fie prelucrate printr-o serie nesfârșită de procese fizice și chimice. Aceste alimente trebuie să formeze, prin absorbție și asimilare, un vehicul sensibil, bun reflector în exterior al voinței spiritului, și bun receptor al impresiilor lumii fizice și astrale.

Pentru ca trupul să răspundă la intervențiile lumii astrale și să redea fidel și integral manifestările duhului, trebuie hrănit cu alimente vegetale și produse lactate în proporții și sub forme cât mai asimilabile. Vom evita carnea, dulciurile, băuturile alcoolice, tutunul și cafeaua. Aceste substanțe, introduse în corpul nostru fizic, îl întunecă, făcându-l nesimțitor la vibrațiile eterice, venite din lumea invizibilă sau de la entitatea spirituală aflată în interiorul său, devenind astfel un rău interpret al voinței spiritului.

Se impune eliminarea alimentelor de origine animală din viața noastră, sau măcar consumarea lor în cantități cât mai reduse. Evident că în regiunile reci, unde vegetația este foarte săracă, sau în zonele cu un regim climateric variabil, în timpul iernii când vegetația doarme, omul va fi nevoit să consume și alimente de origine animală.

S-ar părea că viața este imposibilă fără alimente de origine animală, dar cu toate acestea, sute de milioane de oameni trăiesc în diferite regiuni ale pământului, fiind deplin sănătoși și inteligenți, hrănindu-se cu vegetale. Este doar o problemă de obișnuință.

În fiecare particulă de aliment există viață, cu atât mai vie, mai puternică, cu cât ființa din care provine alimentul respectiv aparține unui regn mai înalt pe scara evoluției. Celulele animale au o individualitate mai puternică decât cele vegetale și incomparabil mai vibrantă decât particulele minerale. Această facultate de individualizare a celulelor animale face ca alimentul de origine animală să fie greu digerabil și asimilabil, necesitând o mare cheltuială de energie și fiind asimilat numai parțial.

Dar ceea ce contribuie la îngreunarea asimilării alimentelor de origine animală sunt fluidele eterice animale ce le însoțesc, purtând în ele toată animalitatea, toate înclinările viețuitorului din care au provenit, toate tendințele și brutalitatea sa.

După Cabala, omul reprezintă modelul de alcătuire a cosmosului, prin principiile constitutive identice. Astfel, după cum planetele se grupează între ele pentru a forma sisteme solare, organele omului se grupează în sisteme, alcătuiind aparate, care generează funcții variate. După cum viața universurilor este întreținută de curenți vitali, alcătuiți dintr-un număr infinit de ființe ultramicroscopice, ce scaldă astrele și planetele, răspândind principiul vieții, viața omului este întreținută de curenții sanguini, format din globule receptoare și purtătoare de viață, care scaldă și regenerează organele, antrenând elementele inutile.

¹ În prezent se cunosc 109 elemente chimice, grupate în tabelul periodic al elementelor.

IBRIS | We know books

Poate că, asemenea plantelor, și omul va avea facultatea de a se hrăni numai cu substanțe minerale, pentru că ele posedă o foarte mică energie vitală, motiv pentru care sunt ușor supuse prefacerilor. Atunci am consuma mai rar și în cantități mai mici decât acum, când, având un regim alimentar de origine animală, suntem nevoiți să mâncăm mult și de multe ori pe zi. Poate că va veni odată vremea când omul se va hrăni cu alimente concentrate, de natură minerală, chimică, sub formă de pastile, care nu vor cere timp atât de îndelungat pentru digestie, absorbție și asimilație, rămânând organismului un mare spațiu de timp pentru odihnă sau alte preocupări.

Întrebunțarea unui aliment de origine animală are ca urmare introducerea în trupul nostru a prea multe elemente chimice – fosfați, carbonați și sulfati – care, purtați de sânge în toate celulele, se depun în pereții vaselor sanguine, și din elastice le fac rigide. Aceste elemente chimice, ca și altele, create în trupul nostru prin diferite combinații chimice – urați și oxalați – năvălesc în țesuturile organelor și astfel, încetul cu încetul, organismul întreg își pierde plasticitatea, vigoarea de mai înainte, devine rigid, își reduce activitatea și bătrânețea sosește mai devreme decât ar fi timpul; ca urmare, părul cade, dinții se cariază, pielea se zbârcește, mușchii devin flasci și activitatea totală a organismului se încetinește. În modul acesta, trupul nu mai corespunde cerințelor spiritului, acesta fiind nevoit să-l părăsească.

Dacă am căuta să introducem în trupul nostru numai alimente cu rol de întreținere și reparare a organismului – care se uzează prin însăși funcționarea sa – alimente care nu-i fac rău, nu-i distrug țesuturile și nu-i întăresc organele, vigoarea sa ar menține multă vreme, bătrânețea sosind mai târziu.

Este necesar ca atâta timp cât stăm pe pământ, să fim pe deplin sănătoși, pentru a culege cât mai multe învățăminte, prin intermediul cărora spiritul să se lumineze, să evolueze din ce în ce mai mult, iar conștiința noastră să se ridice și să devină cât mai clară.

Deoarece nu există aliment, fie de origine vegetală sau animală, care să nu conțină elemente ce solidifică și întăresc țesuturile, se cere – mai ales în a doua jumătate a vieții – ca măcar apa¹ pe care o bem să fie cât mai săracă în săruri minerale, în special carbonați de calciu.

Dar regimul ideal este cel al fructelor și semințelor. Ele conțin apă curată, substanțe zaharoase ușor asimilabile și albumine, sub forma cea mai simplă, ușor de descompus și asimilat de organism.

Fructele și legumele sunt alimente care conțin proporțiile cele mai ridicate de materii nutritive și cea mai scăzută proporție de substanțe solide.

Mierea de albine este încă un aliment excelent pentru organism.

Cei care au luat cunoștință de existența lumilor invizibile, știu că animalele sunt frații noștri cei mai tineri și că spiritul lor va anima, în veacurile viitoare, corpuri umane. Se cade să nu chinuim, ucide și mânca pe frații noștri mai mici, ci, dimpotrivă, să-i ajutăm în existența lor terestră, după cum și noi suntem ajutați de ființe superioare nouă, ca să ne urmăm mai ușor evoluția pe pământ.

¹ Apa absoarbe cu ușurință fluidele, păstrând în moleculele ei memoria trecutului; ea poate fi ușor încărcată cu vibrații sfinte dar și cu cele contrare. Din acest motiv, nu este indicată folosirea apei din conducte și din lacuri de acumulare, deoarece ne otrăvim templul trupesc; pe cât posibil să folosim apa de izvor. De asemenea, dacă ne-am pierdut armonia și pacea interioară, o baie scurtă în apă curată va absorbi fluidele contrare, ajutându-ne să ne restabilim pacea sufletească.

Putem consuma produsele obținute de la animale – laptele și preparatele lactate (brânza, smântâna, untul) – pentru că acestea sunt alimente ideale, natura punând în ele, într-o formă cât mai asimilabilă, tot ceea ce este necesar micilor urmași ai acestor viețuitoare. Laptele se obține prin însăși actul vieții lor, fără a provoca animalelor suferințe fizice sau spirituale.

Încorporând alimente ușor asimilabile, înlesnim formarea în trupul nostru de celule noi, care le vor înlocui pe cele uzate, generând în decurs de șapte ani organe noi, total schimbate, cu totul noi față de cele avute cu șapte ani în urmă. În acest mod, începând cu substanța moale a sistemului cerebrospinal, și până la țesutul osos compact ce alcătuiește scheletul, toată ființa noastră fizică este supusă unei neconținente primeniri¹. Așadar, în timpul vieții terestre, la intervale de șapte ani, trupul nostru se topește și se reformează de mai multe ori. Cu toate aceste transformări, noi rămânem aceiași. Materia cerebrală se reînnoiește, schimbându-se complet, dar gândirea persistă și împreună cu ea memoria își păstrează amintirile unui trecut ce depășește șapte ani, și la care actualul nostru trup nu a participat. Tocmai acest fenomen dovedește existența în noi a unui principiu deosebit de materia fizică, a unei forțe invizibile, care persistă în mijlocul prefacerilor fizice. Prin urmare, facultățile noastre spirituale n-au nimic comun cu materia fizică. Inteligența, judecata și voința sunt însușiri abstracte, pe care nu le putem confunda sau presupune că se nasc din materia sistemului cerebral sau a substanței sanguine.

Spiritul persistă, este același chiar dacă dispare materia fizică pe care o conduce. La terminarea vieții terestre, când se va dizolva pentru ultima oară această materie fizică, rămâne spiritul nepieritor. Fizica și chimia ne spun că materia nu se pierde, ci se transformă. Ei bine, la moartea noastră biologică materia fizică se va întoarce în lumea fizică de unde a fost încorporată.

De asemenea, cunoștințele științifice de azi ne spun că energia nu pierde nici ea, ci se transformă. Spiritul – forța care a condus corpul fizic – va părăsi la moartea biologică trupul, haina carnală sau instrumentul de care nu se mai poate servi, rămânând însă același ca înainte și ducându-și mai departe, sub o formă eterică, noua sa viață.

Pentru cel dornic să facă studii în lumea invizibilă, se recomandă regimul alimentar vegetarian, dar cu observația ca trecerea la alimentația vegetariană să se facă gradat, pe cât posibil primăvara sau vara. Nu se poate trece dintr-odată de la un regim alimentar de origine animală – cu care ne-am obișnuit din copilărie și pe care l-au avut mai multe generații – la un regim absolut vegetarian, ci trebuie să pășim treptat, pentru a da răgaz organismului să se obișnuiască cu noul regim, altfel riscăm să ne îmbolnăvim.

Organismul nostru se poate fortifica evitând cu grijă alimentele ce conțin prea multe materii minerale și consumând apă curată – pe cât posibil de izvor – iar pe de altă parte, favorizând cât mai mult eliminarea, prin epidermă, a produselor vătămătoare din organism, făcând băi cât mai dese. Iată motivul pentru care cele mai

¹ Grație acestui mecanism de regenerare este posibilă vindecarea spontană și totală a unui organism, dar numai în cazul dispariției cauzelor sufletești sau karmice ale bolii respective, sau dacă amprentele eterice ale unor gânduri și sentimente contrare au fost șterse din memoria celulelor.